

DÜNYA SABAHLARI

geceye yamaladım gözleri tut ki dilsizim Jaggu
sessizlik, boğucu bir terör yanı başımda
içime kadar çığlık lavları uçmuş
karantinaya alınmış bir medeniyetim
yalnızlığa maviyi kanatmışlar susanlarım var
bir dünya düşün sözcükler doğuruyor
bir dünya düşün...

hangi ülkeye taşınısam biliyorum ki yarısıyım
ıssızlığın.
hangi mülteci kuşa sığınsam, acı
yaşamak, mülkümdür!

kaç renktir ömür
kaç acı taşır insan denilen kalabalık.

iyi insanlar, birikmiş hüznler taşır Mandira
kocaman adamlar incecik çiçekleri taşır
yüreğinde.

kiminin sokağında çan sesleri
kiminin kulağında ezan sesi
kimisi siyah bir gece
kimisi beyaz bir ay
birazı doğuda birazı batıda
insanı korkutan nedir ki Mandira

iyiler ve kötüler
başka bir kimliğe gerek var mıdır?

kaç renktir ömür
kaç umut taşır insan denilen kalabalık.

avuçlarından sızan kuğuyum Aarohi
benim ülkemde karanlık sevgiler bitmez
dünya sabahları da böyle midir, kalbine bir sor.

ne sabaha kalır konuştuklarımız
ne geceyi iştir sevgili...
bir mevsim düşün
hangi çiçeği açacaksa
biraz da öyleyiz sevgili...

kaç renktir ömür
kaç sevda taşır insan denilen kalabalık

gözlerin çim eziği uçurumlar taşıyor Rozerin
bir kahır büyütecek seni bir yaban
hangi dağa taşıracaksın
dorüğünü.

birileri yüzüne gün doğacak
ısınacak kanatların
güvercinlerini bırak
Anadolu'ya

bizim türkülerimiz Rozerin
atların izinden rüzgâra karışır

kaç renktir ömür
kaç ayrılık taşır insan denilen kalabalık

Filistin'de kuyular uyumaz Samra
insan uyur
rüzgâr uyur
kan, ölümün dilidir
toprağa konuşur.

tabutlar acıyı kuser Samra
ölüler susar
omzumuzda yeşerir
gidenlerin sesi

kaç renktir ömür
kaç vicdan taşır insan denilen kalabalık

kırlangıçlar hep uzaktan mı ağlar Leyla?
taşırım yaralı ceninleri karanlığından
karanfiller öperim uyuduğunda
acıya uyanmazsın

yanıma gel
uzun bir şiir okuyacağım yüreğine
sonra öpeceğim bütün acılarını

kaç renktir ömür
kaç iyilik taşır insan denilen kalabalık.